

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETESI ÁRA: Felévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ES KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utcza 4 sz.

A XVII. országos tűzoltó- szaktanfolyam.

Ismeretli: *Soltész Imre, csendőrfőhadnagy.*

Néhány év előtt a honvédelmi és belügyminiszter urak önmagmértósággal egyetértőleg elhatározták, hogy oktató tisztjeinket és segédoktató altisztjeinket a tűzoltás szakjamereteibe is beavuttatják.

E szakismeretek elsajátítása végett az évenként rendezni szokott országos tűzoltó-szaktanfolyamba, Budapestre néhány tisztet és altisztet vezényeltek be, hol azok, a polgári hallgatókkal együtt szakszerű kiképzésben részesültek. Ez évben július hó 5-étől 23-ig öt csendőr oktató-tiszt és kilenc segédoktató-altiszt és 39 polgári hallgató vett részt a tűzoltó-szaktanfolyamon.

A tanfolyam parancsnoka, dr. Szily József, székesfővárosi orvos, önkéntes tűzoltó-parancsnok volt. Az előadók részben az önkéntes s részben a hivatásos tűzoltó tisztek sorából kerültek ki.

Az előadók mindannyian lelkes odaadással igyekeztek szaktudásukat hallgatóikba átplántálni. A tanfolyamot két napig tartott vizsga zárta be, melyen azonban csak a polgári hallgatók lettek megvizsgálva.

A tanfolyam az elméleti és gyakorlati ismeretek tanítását karolta fel. Az elméletiek közül felemlitendőnek tartom különösen a praeventiv tűzrendészetet, mely bennünket, csendőröket leginkább érdekel, mert ezen a téren akad a legtöbb tennivalónk.

Az országban, különösen a vidéken még alig látunk óvintézkedéseket a pusztító elem, a tűzzel szemben, mely pedig évente nem kevesebb, mint 38—40 millió korona kárt szokott okozni.

Ha a statisztika e félelmetes nagy számadatát tekintjük, belátjuk, hogy igen is okos dolog volt végre a vagyonszűrtő elem elleni védekezésre gondolni. Ma már törvényjavaslatunk is elkészült az e téren való tennivalókra nézve s ha maholnap e javaslat törvényként körül elő, üdvös dolog lesz azt az államhatalom most immár szakképzett végrehajtó közegeivel, a csendőrökkel az egész vonalon életbe is léptetni.

E praeventiv intézkedések ugyanazon az alapon ejtettek meg, mint a hogy mi praeventive dolgozunk a különböző bűncselekmények meggátlása érdekében.

Noha tűz volt, van és lesz, azért mondhatjuk, hogy

ha a praeventiv tűzrendészet intézkedései az ország minden részében végrehajthatnak, az évi tűzkár jelentékenyen esökkenni fog, a mi nemzetgazdasági szempontból mindenesetre felette kívánatos.

A tanfolyam előadói megismertettek továbbá a tűzoltószerek jókarban tartásával is, mi bennünket ugyan csak érdekel, mert noha a tűzfelügyelők lesznek első-sorban látva e téren az ellenőrzést gyakorolni, mindenesetre e jogkör megilleti a csendőröket is, mert a tűzoltószerek jókarbantartása épp oly nagy jelentőségű a tűzoltókra nézve, mint a milyen fontos a katonánál a fegyver harcalképes állapota.

Bár tapasztalatból is tudjuk, hogy van nem egy község, hol a fecskendőben még krumplit is tartanak, a szaktanfolyam hallgatása révén megismertük meg azon számos egyéb bajt is, mik a vidéken e fecskendő működésbe hozását hátráltatják.

Érdekel bennünket továbbá a tűzmentes építkezés szabályainak ismertetése, mert ez által nemcsak a praeventiv intézkedések, de sőt a tűz keletkezési okának kutatása terén is gyarapodtak ismereteink.

Gyakorlati szempontból tanulságos volt a fecskendő szerelése, mely bennünket, csendőröket annyiban érdekel, mivel nem ritkán jut a csendőr abba a helyzetbe, hogy a kint, mezőn dolgozó tűzoltók helyett, vérsz esetén neki kell a fecskendőt olyképpen összeállítania, hogy az az összeverődött laikus falusi nép által is használható s a szakértő tűzoltók megérkezéig azzal a tűzoltás már is megkezdhető legyen.

Ily távollevő szakértők helyett a csendőr vezetheti a tűzoltást is, mely célból üdvös volt megismerkednünk az oltás taktikájával s a vizszo-rzés módzataival is.

A személy- és vagyonszűrtés ismereteibe, az első segély nyújtás s a létra és egyéb mentőeszközök kezelésének elméleti és gyakorlati oktatásával lettiink bevezetve.

Az első segélyt az előadó orvos oly terjedelemben ismertette, a mint azt a mentőknek is ismerniök kell; ennek kapcsán megtekintettük a mentők laktanyáját is.

Gyakorlati tapasztalatainkat gazdagítottuk egyes gyáruk megtekintésével. Megtekintettük, mint nevezetesebb tűzoltási objectumot, a bengeralmot s az operát, mely utóbbi a tűzbiztos építkezés tekintetében a kontinensen első helyen áll.

A gyáruk tűzoltószere-productumainak megtekintése

Villamos és gőzörre berendezett gyár távolról nem képes olcsó finom és jó hangszert szállítani, mint **REMENYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia hízel hangszerkészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, cimbalom, harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-hangszer, húr, stb., míg **Remenyi** legújabb képe-írjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58.** Külön költségvétel díjtalanul. Kívétel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón. — Minden hangszerről külön-külön árjegyzék koremlő.

végzett felkerestük a Mátrai és Faik-féle tűzoltólétra-gyárat, a Köbler-féle s a budapesti szivattyu-gyárat, hol az előadók és gyárosok az egyes szerek és gépek működését is bemutatták.

Ha a szakismeretet szerzett oktatók tudásukat teljes odaadással átültetik a kiképzendő legénységbe, úgy csendőreink nemcsak a praeventiv és nyomozó szolgálatukban veszik nagy hasznát ez irányban való kiképzetésiüknek, de sőt hasznos ismereteiket a vidék lakóival is közölve, fegyvert kovácsolbatnak a hatalmas pusztító elemmel szemben felveendő barczra.

Tekintve azt, hogy a polgári hallgatók e tanfolyam elvégzésével és a vizsga letételével jogosítványt szereztek arra, hogy egy év múlva a tűzoltótiszti vizsgát is letebessék, ajánlatos volna a vizsgába csendőrtisztjeinket is bevonni, hogy a tűzoltói képesítést ezek így megszerezve, egykor, ha majd az intézménytől megválválva a vidéken letelepednek, ismereteiket, mint vidéki tűzoltó parancsnokok, vagy tűzoltó-tisztek, a közjó előmozdítására értékesíthessék.

A m. kir. csendőrlegénység nyugdíj-igényeiről.

Irta: Han György, m. kir. csendőr-számvivő-tiszthelyettes.

(Folytatás.)

Áttérek ezek után azokra az esetekre, a mikor a csendőr részére az előadottaktól eltérően állapítatik meg a nyugdíjigény s folyósítatik a nyugdíj.

Megjegyezni óhajtom, hogy az előadandók csak véglegesített csendőrökre vonatkoznak s a »csendőr« szó alatt az altiszt is értendő.

A m. kir. csendőrség nyugdíjigényéről szóló 1881. évi LXXI. tcz. 2. §. végbekezdése a következő rendelkezéseket tartalmazza:

»Ha valamely csendőr önbibája nélkül, szolgálateljesítés alatt kapott sebesülés vagy súlyos testi sérülés következtében válik szolgálatképtelenné, nyugdíja kiszabásánál betöltött szolgálati idejébe még 10 év számítottatik. Különösen tekintetre méltó körülmények között a katonai ellátásról szóló 1875. évi LI. tcz. II. szakaszának a sebesülési pótdíjat tárgyazó 90—98. §-aival összehangzóan, a nyugdíj magasabb mérvben is, még pedig esetleg a nyugdíj kiszabásánál beszámítható teljes feltlegességi illetmény összegéig ítéltetű oda.»

Az idézett pont tebát — a mint látjuk — elég tág teret biztosít az intéző köröknek oly esendőr nyugdíjazásánál, a ki szolgálatteljesítés közben szerencsétlenül járt, de nem oly könnyű ezen §. rendelkezéseit a méltánylást érdemlő körülmények figyelembe vételével igazságosan alkalmazni, mint az az első pillanatra látszik. Az eset a hány, [annyiféle, tebát mindig más és más körülmények alapos mérlegelésével kell e határozványokat akként alkalmazni, hogy a nyugdíjazás a törvény szellemének és a méltányosság követelményeinek megfelelően.

Nem könnyebb az én helyzetem sem, konkrét esetek felemlítése nélkül azt a finom batárvonalat betartani, mely elválasztja egymástól a súlyosabb s így méltányo-

sabb elbánást igénylő esetet a könnyebb természetű esettől.

Még mielőtt a magyarázatba bocsátkoznám, szükségesnek tartom az e törvenycikk 3. §-át is ideleltatni, a mely következőleg szól:

»A 2. §-ban szabályozott nyugdíjigény a szolgálatköltségtelenség tartama alatt akkor áll be, a) ha a csendőr önbibája nélkül, szolgálatteljesítéskor szenvedett sebesülés, vagy súlyos testi sérülés következtében válik szolgálatképtelenné; b) ha a csendőr önbibája nélkül más mint az a) alatt említett oknál fogva nemcsak a csendőrségi szolgálatra, hanem általában minden kenyérkeresetre válik alkalmatlanná.»

A most idézett a) pont szerint tebát az a csendőr, a ki szolgálatteljesítés közben megebesül, vagy súlyos testi sérülést szenved s csendőrségi szolgálatra képtelenné válik, igényt tarthat arra, hogy állandó nyugdíjban részesíttessék.

Viesszelcsek elkerülése céljából azonban a törvény kimondja, hogy a sebesülés, illetve sérülés az illető »önbibáján kívül« keletkezett legyen, a mit az illető az esetről felvett jegyzőkönyvekkel igazol.

A »sérülés« lehet külső, vagy belső a szerint, hogy a sérülésnek a test külszínén feltalálható nyomai maradtak, vagy belső, a mikor belső szervek megsérülése állapítatik meg.

A m. kir. honvédelmi miniszter úr 1897. évi május hó 6-án 2635. eln. sz. u. kiadott körrendeletében a »súlyos sérülések«-re vonatkozólag elvi jelentőségű döntést hozott, mely szerint a »belső« betegségek rendszertől súlyos sérüléseknek nem tekintetők, a mennyiben súlyosaknak csak azok a sérülések minősíthetők, melyek külerőszak (ütés, vágás, szúrás, lökés, csapás stb.) által idéztettek elő, de ha a belső sérülések az említett módon keletkeztek, akkor azok is hasonló elbírálás alá esnek.

Az esés által (kivéve a lóról történt leesést) létrejött súlyos sérülésre vonatkozó elhatározást a honvédelmi miniszter úr magának tartotta fenn, főleg annak megállapítása céljából, vajjon az »esés« a sérült önbibáján kívül történt-e?

Ha azonban egy kissé elmélkedünk »a külerőszak« által előidézett sérülések felett, rögtön szemünkbe ötlük az a körülmény, hogy az ütés, vágás, szúrás stb. az ellenszegüléssel folytatott dulakodásból, harczból kifolyólag is keletkeztethet s akkor, mint majd később látni fogjuk, egész más elbírálás alá esik az egész ügy.

A legtöbb esetben tebát csak a 3. §. a) pontjában említett »sebesülés«-sel fogunk szembenállni, a mely tebát a külerőszak által okozott »sérülés«-től élesen megkülönböztetendő.

A sebesülés legtöbb esetben a szerencsétlen véletlen műve, a mennyiben a csendőr a nebez terepen, az éj sötétjében megsüszk, elesik, izomrándulást, csonttörést stb. szenved, a mely oly rosszúl gyógyul, hogy ő csendőrségi szolgálatra alkalmatlanná válik ugyan, de sebesülése polgári keresetkészségét bátrányosan nem befolyásolja.

Daczára annak tebát, hogy a csendőr polgári életben kenyerét még megkeresheti, mert sebesülése valamely tagnak keresetét kizáró basznavehetetlen voltát nem idézte elő, daczára annak továbbá, hogy ő még például 10 beszámítható szolgálati évvel nem rendelkezik, e pont alapján mégis állandó nyugdíjjal láttatik el.

Ha azonban a csendőrt akkor éri ez a szerencsétlenség, a mikor — mondjuk — 11-ik szolgálati évében

A legjobb órák,

legszolidabb ókaszerek, egyszerűtől a legdrágábig, ugy készpénz, mint részletfizetésre 10 évi jóállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JÁNOS

műrészna Szegeden.
Javítások 5 évi jóállás mellett.
Aranyozás ingyen!

A XVII. országos tűzoltó-szaktanfolyam hallgatói.

áll, tehát a mikor nyugdíjra már igényt szerzett, akkor egyszerű nyugdíjazással nem volna bártalanítva szolgáltatani megsebesüléséért, mivel az illető — úgy lehet — ba sebesülése meg nem történik, még évek bosszú során át tovább szolgált volna a testületben s idővel sokkal nagyobb nyugdíjat biztosított volna magának, mint a mennyivel sebesülése folytán kénytelen volt s nem óhajtott nyugdíjba menni.

Az ellátás odaitélésénél ily esetben is figyelembe veendő a sebesülés foka s annak kibatása a polgári keresetképeségre nézve.

Könnyebb megértetés céljából álljon itt a következő példa:

Egy valóságos őrsvezető, a ki 1100 korona zsold és 400 korona pótdíj élvezetében állott, szolgálatteljesítés közben megsebesül s szolgálatképtelenné válik, de polgárilag keresetképes marad.

Tizenkét év után 500 korona nyugdíjra van igénye, de figyelembe véve a sebesülést, részére az 1881. évi LXXI. tcz. 2. §. végbekezdésének második mondata értelmében, az 1875. évi LI. tcz. 91. §-ában foglaltakkal egybehangzóan, az 500 korona nyugdíja még évi 96 korona sebesülési pótdíjjal lesz felemelve, s így összes nyugdíjilletéke 596 koronát teend ki.

Ha azonban az őrsvezető sebesülése folytán polgárilag „keresetképtelen” lesz, természetesen, hogy vele szemben az 1881. évi LXXI. tcz. 2. §-án alapuló méltányosságának magasabb foka alkalmazható, mert míg az előbbi esetben még polgári foglalkozás után nézhet s így szerény nyugdíját kiegészítheti, addig utóbbi esetben kizárólag nyugdíjára lesz utalva, tehát a súlyosabb sebesülés miatt magasabb nyugdíjban is részesítendő.

Ez esetben az előbb említett sebesülési pótdíj helyett szolgálati idejéhez még 10 évnek bozzászámfűtása lesz helyén való, a mennyiben 12 évi szolgálata 22 évre emeltetik fel s évi 750 koronával nyugdíjaztatik.

Nem ugyan valami nag összeg, de mégis annyi, hogy vidéken — szerényen — megélhet.

Ebből még nem következik azonban az, hogy minden egyes súlyosabb természetű és nagyobb méltánylást érdemlő esetben az illetőnek szolgálati idejéhez 10 év számíttatik hozzá, mert némely esetben viszont a sebesülési pótdíj odaitélése által biztosíthatunk az illetőnek magasabb nyugdíjösszeget.

Nézzük csak a következő esetet:

Egy 4-ik szolgálati évében álló csendőr sérül meg basonló körülmények között és állandó nyugállományba belyeztetik. Ez esetben a 10 év bozzászámfűtása nem eredményez semmit, a mennyiben nyugdíja a 15. évig bezárólag — figyelemmel az élvezett 200 korona pótdíjára — 366 koronát tesz ki.

Ily esetben tehát a csendőrnek a 10 év bozzászámfűtása helyett a sebesülési pótdíjnak odaitélése lesz előnyösebb, csak hogy alaposan mérlegelendő, vajjon az illető megérdemli-e, polgárilag keresetképes-e vagy sem?

Ilyenkor a polgári keresetképeség esetén az illető minősítvénye játszik döntő szerepet. A rossz minősültségű csendőr ilyenkor vag a 3. §. a) pontja, vagy a 2. §. értelmében szolgálati idejéhez még 10 évnek bozzászámfűtásával nyugdíjaztatik s részére a 366 korona nyugdíj lesz folyósítva, a jó minősültségű csendőr azonban, a ki arra nyújtott reményt, hogy valamikor az intézmény hasznos és érdemes tagja lesz, nag obbfokn méltányosságra tarthatván igényt, a 10 év belyett 96 korona sebesülési pótdíjat nyer s így nyugdíja 462 koronát tesz ki.

Mindkét esetben figyelembe volt véve a szolgálat teljesítés közben önhibán kívül szenvedett sebesülés s a méltányosság követelményeinek is elég lett véve.

A csendőrség egyéneinek a szorosan vett sebesülési pótdíjra ugyan törvényben biztosított igényük nincs, mert az 1875. évi LI. t.-cz. 90—98 §-ai csak a hadsereg stb. egyéneire vonatkoznak s így egy csendőrnek sebesülési pótdíjjal felemelt nyugdíjjal az állandó nyugállományba helyezése nem felel meg teljesen az 1881. évi LXXI. t.-cz. 2. §. végbekezdés utolsó mondatában foglaltaknak, a mennyiben ott arról van szó, hogy a csendőr részére a nyugdíj a szabály szerűnél magasabb mérvben is, de összhangban azokkal a rendelkezésekkel, a melyek a sebesülési pótdíjra vonatkoznak, ítéltető oda; vagyis a csendőr szolgálati idejéhez annyi évet adunk hozzá, (pld. 15, 20 évet) hogy nyugdíja oly összegre emelkedjék, mintha a szabályszerű nyugdíjon felül még sebesülési pótdíjban is részesülne.

A katonai ellátásról szóló törvénynek a sebesülési pótdíjat tárgyaló szakaszai értelemszerűen csak annyiban alkalmazhatók a csendőrség egyéneinek ellátásánál, a mennyiben az 1897. évi május hó 6-án kelt 2635. eln. számú honvédelmi miniszteri rendelet, mely a sebesülési pótdíj odaitélése körűli eljárást szabályozza, az 1902. évi 4282/eln. sz. rendelettel a m. kir. osendőrségre is kiterjesztetett.

A katonai ellátásról szóló törvény 90—98. §-ai, a sebesülési pótdíjat illetőleg a következő rendelkezéseket tartalmazza.

A sebesülési pótdíj, mely a rokkantsági nyugdíjtól teljesen függetlenül, a szolgálati időre és a rendfokozatra való tekintet nélkül csak a megsebesülés fokához képest szabatik ki, három fokozatban állapított meg.

Évi 96 korona sebesülési pótdíjban részesülnek azok, a kik szolgálatteljesítés közben önhibájukon kívül szenvedett sebesülés, vagy súlyos testi sérülés következtében hadképtelenné válnak.

Évi 192 korona összegben szabatik ki a sebesülési pótdíj azok részére, a kik előbb jelzett módon egyik kezűket vagy lábukat vesztették el s végül évi 288 korona sebesülési pótdíjra azok tarthatnak igényt, a kik hasonló körülmények között mindkét tagjukat, vagy mindkét szemük világát vesztették el, avagy ha csak igen nagy tárgyakat képesek közvetlen közelből fölismereni, illetőleg a világosságot a sötétségtől megkülönböztetni.

Valamely tagnak a keresetet kizáró hasznavehetetlen volta, valamint a fejnek, hasnak, vagy mellnek oly súlyos megsérülése, mely fontos életszervek teljes és maradandó gátlását idézi elő, egy tag elvesztésével egyenlőnek tekintetik.

A mint látjuk tehát, még a sebesülési pótdíj megállapításánál is figyelem lett fordítva a polgári keresetképeségre, a mennyiben a sebesülési pótdíj keresetképeség esetén évi 96 koronában, keresetképtelenség esetén pedig évi 192 koronában lesz megállapítva.

A sebesülési pótdíj a nyugdíjjal egyidejűleg kezdődik s mint osztatlan illeték szintén bavonsként előre fizetetik.

Az időleges nyugállományba helyezett esendőr részére a sebesülési pótdíj is csak ideiglenesen lesz odaitélve.

Az 1875. évi LI. t.-cz. 40. §-a ezenkívül kimondja azt, hogy a sebesülési pótdíj csak az esetben ítéltető oda, ha a szolgálatképtelenség a sebesülés, vagy sérülés megtörténte utáni öt éven belül áll be.

Áttérek ezek után az 1881. évi LXXI. t.-cz. 3. §. b) pontjára, vagyis oly csendőrök nyugdíjazására, a kik

Ne tétovázzék, ha fáj a teje,

Beretvás-pastillát

— : hanem használjon azonnal : — :

mely 30 perc alatt a legmáskasabb migráint és fejtájt elmulasztja. Árát 1.20. Kapható minden gyógyszerésben és drogeriában. — Készíti: Beretvás Tamás gyógyszer. Képtelen. Orvosok által ajánlva. 3 dobozban 100. post. szállítás.

nem szolgálatteljesítés közben szenvedett sebesülés, vagy súlyos testi sérülés folytán váltak szolgálatra alkalmatlanná, hanem, a kik más oknál fogva lettek nemcsak szolgálatképtelenek, de polgárilag is keresésképtelenek.

E pont rendelkezései kizárólag oly csendőrökre alkalmazhatók, a kik beszámítható 10 szolgálati évvel még nem bírnak.

Nyugdíjtörvényünk 2. §-ában foglalt az a korlátozó intézkedés, mely szerint a nyugdíjképes polgári államszolgák nyugdíjazására vonatkozólag érvényben álló szabályok a csendőrség egyéneinek ellátásánál csak az esetben alkalmazhatók, ha ezek három évi csendőrségi szolgálati kötelezettségüknek már eleget tettek, látszólag a 3. §. b) pontban foglaltakkal ellentétben van. Az ellentét azonban — mint mondám — csak látszólagos, a mennyiben a 2. §. „nyugdíjképes” egyénéről, tehát oly egyénéről szól, a kik a nyugdíjra való igényt — legalább is 10 évi beszámítható szolgálat alapján — már megszerezték; míg a 3. §. b) pontja oly csendőröknek is biztosít kedvezmény címén nyugdíjat, a kik az előírt szolgálati idővel nem is rendelkeznek.

Kivételesen tehát oly egyének ellátásáról is gondoskodik, a kik nem szolgálatteljesítés közben szenvedett sebesülés folytán lettek szolgálatképtelenné és más-ként sem szereztek igényt a nyugellátásra, hanem csak szolgálati idejük alatt estek oly betegségre, a mely keresésképtelenségüket vonta maga után, jóllehet a betegségnek az illető maga volt az oka, vagy azt — a köteles elővigyázat figyelmen kívül hagyásával — ő maga idézte elő.

(Végo köv.)

A helyi és személyi ismeret eredménye.

Irta: *Krajcsovics János* törzsőrmester.

Egy szép verőfényes május elsejének reggelén, azt hiszem a 1903. évben, midőn máshol vidám zeneszóval üdvözlök a felkelő napot, az Al-Duna mellett fekvő Orsova községben szennázciós eset történt.

Az Orsovára igyekvő tuffieri tejesasszonyok a Caernafolyó mentén a fűzes között vezető kövezett gyaloguton nagy vértócsát találtak, melynek folytatásán haladva a folyó partja közelében még egy nagyobb vértócsát, egy sapkát és egy olajos üveget fedeztek fel.

Az asszonyok gyilkosságot gyanítva, azonnal jelentést tettek az orsovai csendőrőrsön a tapasztalatról a beteg Barabás őrmestert helyettesítő Csiszér őrsvezető, helyettes őrsparancsnoknak, a ki a nélkül, hogy az őrmestert mindezekről értesítette volna, az otthon volt összes legénységgel a megjelölt helyre sietett, hogy az ott talált és még található bűnjelket és nyomokat — ha csakugyan gyilkosság esete forog fenn — idejekorán biztosíthassa és a szükséges intézkedéseket megtehesse.

A helyszínét alaposan átvizsgálván, a már előbb említett tárgyakból, nemkülönben az ezenkívül talált koponyacsont szilánkokból és agyronsokból kétségkívül gyilkosságra következtetett, bár hullát sehol sem találtak. Nyilvánvaló volt ezekből, hogy a tettes a hullát a Csernába dobta.

Csiszér őrsvezető a talált tárgyakat és a helyszínét csendőrei egy részének őrizetére bízván, egy-egy járőrt a vasúti és hajóállomáshoz küldött, hogy az utazó közönség között esetleg ott levő gyanus egyéneket megfigyeljék, maga pedig a helybeli járásbiróság vezetőjéhez ment és az esetről jelentést tett, ez pedig telefonon azonnal bejelentette az esetet a karánsebesi kir. ügyész-

ségnek, mire aztán az őrsvezetővel a helyszíne felé indultak. Az alatt az idő alatt, míg a járásbíró a jegyzőkönyvvezetőt és az orvost magához vette, Csiszér őrsvezető hazaszaladt és őrsparancsnokát, Barabás őrmestert is értesítette az esetről. Ez azonban rosszullétre hivatkozva, teljesen rábizta az esetet az őrsvezetőre, ellátván őt a szükséges utbaigazitásokkal.

A helyszínére érkezett bizottság, majd a délelőtti vonattal megérkezett törvényszéki vizsgálóbíró is, mindössze a már fentemlítettetek tudta megállapítani, a ezekből és mivel a helyszínén csak egyetlen lábnymot fedezhettek fel, azt állapították meg, hogy a cselekményt csak egy tettes követhette el a áldozatát valamely súlyos, tompa, kemény tárgygyal a fejére irányzott ütésekkel ölte meg s aztán a földön huzva a patakba dobta. A hullát azonban a patakban még addig nem sikerült megtalálni, így annak kilétét nem is tudhatták.

Eme körülmények megállapítása közben egyszerre sirva rohan a helyszínére egy tuffieri asszony, ki a vizsgálóbíró felszólítására előadta, hogy férje előző nap délután barátjával, egy ő előtte ismeretlen román emberrel távozott hazulról és nagyobb összeg pénzt is vitt magával azzal a szándékkal, hogy egyet-mást bevásárol, de estig még hazatért. S miután azóta haza nem tért, értesülvén az esetről, azonnal a helyszínére sietett, hogy meggyőződést szerezzen, nem e az ő férjét gyilkolták meg. Mikor pedig a vizsgálóbíró felmutatta neki a sapkát, az asszony nagyot sikoltva elájult. Miután a jelenlevő orvos magához térítette, kijelentette, hogy a sapka a férjéé. Az üvegre nézve csak annyit tudott mondani, hogy azt férje nem vitte magával, de mivel az olajas halat nagyon szereti, valószínűnek tartja, hogy azt a városban vette, hogy hazahozza.

Ebben a pillanatban érkezett a helyszínére Barabás őrmester, a ki gyengélkedése dacára sem tudott otthon maradni, mert attól tartott, hogy kevésbé tapasztalt másodaltisztje elhibázhatja a nyomozást és az eset kiderítetlen marad.

A vizsgálóbírótól megtudván, hogy miről van szó, s hogy az áldozat csak az asszony férje lehet, végignézett az asszonyon s rászólt, hogy ne siránkozzék tovább, hanem menjen be Orsovára a főszolgabírói hivatalba, ott megtalálja a férjét, a kit éppen most kísért be oda a vodiczai őrs egy járőre, mert hát — mint az éjjel a román határ-szélen csempészetlen érték és elfogták.

Barabás őrmester eme kijelentése teljesen hihetetlennek látszott nemcsak az asszony, de a vizsgáló bizottság előtt is, úgy, hogy mikor az asszony hosszabb felvilágosítás után eltávozni akart, még a vizsgálóbíró is vissza akarta tartani, mert hát — mint megjegyezte — csak ismeri a férje sapkáját és csak az előző napou is látván, nem tévedhetett annak felismerésében.

— Csak hadd menjen, — válaszolt az őrmester a sapkát nézegetve — tudom már én, hogy kié volt ez a sapka s hogy ki az áldozat.

S felvilágosításul elmondta, hogy a sapka a Todoreszku Tódoré, de hozzátette, hogy az itt siránkozó asszony férjének tényleg ugyanolyan sapkaja van, de mert annak a sapkáját csak az imént is a fején látta, teljesen bizonyos benne, hogy ez az előbb említett orsovai lakosé. Azt is megmagyarázta, hogy miről ismeri oly bizonyossággal. Todoreszku Tódoré, petroleumgyári munkás ugyanis még télen is, mint afféle félkegelmű ember, majdnem állandóan a kezében hordta a sapkáját s innen magyarázható meg az az eddig senkinek fel nem tűnt körülmény, hogy míg a sapka beléso és

belseje csaknem teljesen tisztá, addig a külsejét a tulajdonosa a piszkos kezével összefogdosva, feltűnően elpiszkolta.

Hozzátetta ezután még, hogy nemcsak ezt, de az olajos üveget is ismeri, mert a napokban találkozott a sántikáló Todoroszkuval s ez kérdéseire, hogy mi lelte a lábát és mivel gyógyítja, azt felelte, hogy nem tudja mi a baja a lábának, de többen azt ajánlották, hogy olajjal kengetse, s ugyanakkor felmutatta az olajos üveget is, melynek különös alakja annyira emlékébe véstődött, hogy most meglátva, azonnal ráismert.

Bámulva hallgatták az őrmester beszédét, s mikor az üveget azzal vette magához, hogy aznap még a tettest előkeríti, megjegyezte a vizsgálóbíró a távozó őrmester után: „No ez az ember alaposan tönkretette minden eddigi megállapításunkat; s a milyen szerencséje van a nyomozásokban, mire hazaérünk, már a tettest is behozta!”

Barabás őrmester a helyszínen volt csendőr-járőröket is bevonultatta, csak egy járőrt hagyott ott, hogy a hullakeresőktől a báméskodó közönséget tartsák távol. Ő maga pedig jól tudván, hogy Todoroszku honnan szokott vásárolni, egyenesen abba az üzletbe ment és megkérdezte a kereskedőt, hogy volt-e Todoroszkuval valaki, mikor az olajat vásárolta. Mikor pedig a kereskedőtől azt a választ kapta, hogy Todoroszku egyedül vásárolta az olajat, elment abba a kocsmába, a hol ez délutánonként pálinkázni szokott.

Ez az utja már több sikerrel járt, mert — mint a kocsmáros előadta — Todoroszku előző napon délután tényleg ott pálinkázott három előtte ismeretlen — ezek között egy jobb ruházatu és cipőt viselt — egyénnel és mutogatta ezeknek a nyakában lógó zacskójából előszedett 20 koronás aranyait. Együtt is távoztak el már ugy estefelé mind a négyen.

A kocsmáros a három egyén közül névleg egyet sem ismert, de kettőnek tudta a lakását. Az őrmestert tehát odakalauzolta. Ezek beismerték, hogy Todoroszkuval együtt mulattak s együtt is távoztak a kocsmából, de csak a lakásukig jöttek vele, honnan már csak a harmadik egyén távozott el vele, a kit meg is neveztek az őrmesternek, sőt az egyikük meg is jegyezte, hogy ez az ember aznap reggel a botivásáron ruhát és harmónikát vett.

Barabás őrmester ismerte ezt az embert és azt is tudta, hol lakik. Meghizta tehát Csizsér őrsvezetőt, hogy nyolcz csendőrrel menjen ki annak a lakására és fogja el. Figyelmeztette egyben őket, hogy a mennyire csak lehet, folyton figyelemmel kísérjék és észrevétlenül közelítsék meg a házat, hogy a gyanúsított meg ne szökhesék s ha csak lehet, élve fogják el.

Valószínű azonban, hogy a gyanúsított már értesült a közelgő veszélyről és a hegyoldalon lévő házából figyelhette a környéket, mert a járőr tagjai még meg sem közelíthették az egyébként távolról is jól látható házat, mikor észrevették, hogy annak lakója — a gyanúsított — metve kijött a házból és a ház mögötti erdőbe menekülve eltűnt előlük. A járőr üldözőbe vette ugyan a menekülőt, de sikertelenül. Így aztán a lakást motozta át s a harmónikát, melynél egyebet nem talált, elkobozta.

Barabás őrmester, a ki eddig otthon pihent, értesülvén a kudarczról, nem szólt semmit, hanem a községbe távozott. Felkoreste egyik beugóját s azt — mint később maga is megmondta — azzal bizta meg, hogy a hegyen legeltető juhászokat, a kikkel szintén bizalmas összeköttetésben állott, értesítse, hogy a sző-

kevényt kísérjék figyelemmel, a a mennyiben uthaigazításért hozzájuk fordulna, az előre jelzett irányba, a Romániába vezető csempészutra vezessék, s ha járőrre találnának, a gyanúsított elfogásában annak segítségkészenek. Azután pedig hazatért és a rá várakozó csendőrök közül ötöt az erdőt átszelő országutra küldött, hogy egész éjjelen át figyeljenek ott, nem-e tér vissza a gyanúsított a házába; míg Csizsér őrsvezetőt egy csendőrrel az ugynevezett Alion-hegyre küldte fel azzal a meghagyással, hogy az ott átvezető csempészuton figyeljenek és ha az éj folyamán észreveszik, hogy három egyén közeledik feléjük, a közönsöt hirtelen rohanják meg és bilincseljék meg.

Barabás őrmester jól számított. Tudta ő, hogy a gyanúsított sem hajón, sem vasuton nem fog átkelni a határon, mert könnyen a felfedezés veszélyének és az elfogásnak tenné ki magát. Bizonyos volt benne, hogy csak a csempészutat fogja használni, azon pedig csak a juhászokkal kalauzoltathatja magát. Ezek pedig az ő emberei voltak mind.

Számítása a legszebben sikerült. A következő reggel 7 órakor már a községházán volt a járőr a tettesel. Ez a kikérdezés során beismerte, hogy ő ütötte agyon Todoroszku azért a pénzért, a mit a kocsmában nála látott. Ebből még 13 db 20 koronás aranyat elő is adott. Be volt varrva annak a kabátnak a belésébe, a melyet a rablott pénzből vett.

A gonosztevőt még aznap bekísértette a karánsebesi törvényszékhez, hol életfogytig tartó fegyházbüntetést kapott. Az áldozatot még ezután csak öt nap mulva sikerült megtalálni a Caerna torkolatánál.

Láthatjuk, hogy ez az egész, jól és gyorsan sikerült eredmény teljesen a Barabás őrmester rendkívül kiterjedt helyi és személyi ismeretének volt köszönhető. S a mellett, hogy ebbeli ismereteit az elmondott eset kiderítésénél oly gyönyörűen értékesítette, a legnagyobb elismerést érdemelte meg azért is, hogy fekvő beteg lévén, a következményekkel mégis mitsem törődve, felkelt, s ha a nyomozásban tetteleg csak kevés részt vehetett is, de kiváló ismereteinek felhasználásával és dicséretes ügyességgel úgy irányította azt, hogy az eredményt szinte kezökbe adta csendőreinek.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Egy tüzeset sikeres nyomozása.

Irtá: Kolumbus.

X. község elöljáróságát már napok óta egy nagyobb szabású tüzeset tartotta izgalomban. Éppen erről folyt a vita egy este a kaszinóban is, hol több polgári egyén tárgyalgatta az esetet; dicsérték a csendőröket, kik a tüzoltásban oly odaadással, buzgalommal támogatták őket s a tüzesetet is oly hihetetlen rövid idő alatt kiderítették. Szóba jött a csendőrség egyébkénti sikeres működése és szőnyegre került egy-egy sikerültebb és bonyolultabb nyomozási eset is.

Végre is a községi bíró vette át a szót, mert — mint mondá — ő ismeri legjobban a helybeli csendőrség működését, ő szerepel minden nyomozásnál és kikérdezésnél, mint bizalmi egyén. Csak ő tudja legjobban, hogy L. őrsparancsnok hány tolvajnak és botörőnek koppantott már az ujjára s napokon át tartott fáradságos kutatás, nyomozás után, hány bonyolult bűnesetet derített már ki. Elmondott aztán több nyomozási esetet. A többek között az alábbiakban közölt tüzeset nyomozása ragadta meg a figyelmemet.

X. községben az 190* év tavaszán több kisebb tüzeset történt. A tüzet azonban sikerült mindig idejében eloltani

ugy, hogy nagyobb kár nem származott. Eleinte mindenki gondatlanságból keletkezettnek hitte eme tüzeseteket, majd újabb ismétlődések után a községi jegyzőre kezdtek gyanakodni, aki ebben az időben többféle szabálytalanságok miatt fel volt függesztve állásától. A gyanu annál inkább erősebb kezdett lenni ez irányban, mert a tüzesetek feltűnően a község háza körül fordultak elő, hol a jegyző lakása is volt.

Ugyancsak abban az évben, ugy aratás idejében és éppen a község háza tőszomszédságában újból tűz ütött ki és mivel szeles idő volt. kevés idő múlva már mintegy 20 ház állott lángokban. Néhány percze a tűz kitérése után L. őrmester is a tűz színhelyére ért három csendőrével.

Az őrmester midőn látta az egyro jobban terjedő tüzet s hogy a lakosság távolléte miatt csak kevés segítség van a tűz eloltására, egy lovasküldönc által jelentést küldött a szomszéd községben gyakorlatozó gyalog zászlóalj parancsnokához és segílyt kért, mire aztán az egész zászlóalj csakhamar megérkezett s ennek segílyével már a hajnali órákban sikerült a tűz továbbterjedését megakadályozni s csakhamar az egészet el is oltani.

Sokakat juttatott a tűz koldusbotra. Az egész kár meghaladta a 150.000 koronát.

A tűz mikénti keletkezése után még az nap lehetetlen volt bevezetni a nyomozást, mert a csendőrségnek a romok eltakarításánál kellett felügyelni, nehogy az azok alatt lappangó parázsból, a szeles időben újból tűz támadhasson. L. őrmester azonban ez idő alatt is kutatott, puhatolódzott a tűz keletkezése után s kérdézősködött egytől-mástól, hogy hol s mely épületrészen ütött ki először a tűz.

Másnap aztán az egész órs, a községi előjáróság segílyét is igénybe véve megkezdte a nyomozást. Mintegy 50 egyént kérdezett ki az őrmester, mégsem tudott helyes nyomra akadni. Harmadnap reggel a tűz állítólagos kezdeteinek színhelye körül tartott alaposabb helyszíni szemlést s ennek befejeztével már derültebb arccal fogadta a nyomozáshoz kirendelt bizalmi egyéneket a község házában és kijelentette, hogy még az nap ki kell derülni, ki a tettes, addig pihenés nem lesz. Egyidejűleg az asztalon felhalmozott s részben megégett előjárósági levélborítékokra, czimszalagokra és egy darab pokróczra mutatva, mondá, hogy ezek a bűnjelek, csak még a tettes hiányzik. S midőn a bizalmi egyének együtt voltak, megkezdte a nyomozás folytatását.

Először is a jegyző istállójába mentek, hol anélkül, hogy az ott dolgozó mintegy 18 éves legényeselédhez csak egy szót is szólott volna, a legény ágyához ment s az ágy mellett a falra szőnyeg gyanánt felszegezve volt használt ló-pokróczot alapos megvizsgálás után a legénynyel onnan levétette. A pokrócz egyik sarka hiányzott. Erélyes felszólítására, hogy a hiányzó darabot adja elő, a legény megszeppent s akadozó, dadogó hangon kijelentette, hogy nem tudja hol van. — Erre az őrmester őrizet alá vette s a község házához elővezette.

A legényt gyermekkora óta mindenki tisztességes, jóra való egyéneknek ismerte, méltán csodálkoztak tehát e hirtelen fordulatot, sőt voltak, akik kijelentették, hogy az őrmester ezúttal alig ha el nem számította magát. — A kikérdezés során azonban beigazolódott, hogy az őrmester nagyon is jól számított, mert a legény az előre összehordott bűnjelkek láttára csakhamar beismerte, hogy ugy az előbbi tüzesetek, mint ez utóbbi az ő gyújtogatása folytán keletkeztek.

L. őrmester ugyanis abból kiindulva, hogy a folytatlagos tüzesetek a község háza közelében keletkeztek, és gondatlanság nem volt sehoh megállapítható, osztotta a lakosság ama gyanuját, hogy ez bosszú műve. Azt azonban már nem osztotta, hogy a jegyző, mint intelligens ember ilymódon álljon bosszút egyeseken az ő felfüggesztése miatt. Annálkevésbé fogadta el gyanul ezt a feltevést, mert az előző napon való kutatásai közben éppen a jegyző sertésóráján fedélzete és falpereme közt találta meg a pokróczdarabot s az abba becsomagolt levélborítékokat és egy csomó kőolajba áztatott kőcotot. Az pedig semmiképpen sem volt feltételezhető, hogy a jegyző a saját lakásával összeépített ezt a sertésórákat felgyújtja s ezáltal családját és vagyonát veszélynek tegye ki. A tűz ugyanis a mondott alkalmakkal — amint megállapít-

ott — egyszerre két-három helyen is gyuladt ki. A sertésórá is meggyuladt, de az éjjeliőrök észrevevén az esetet, a közeli kútból ezt az egyet azonnal eloltották. — Így maradt meg felismerhetően a gyújtóanyag nagyobb része.

Az őrmestert tehát ez a lelet készítette, hogy a nyomozást más irányban indítsa meg. Jól ismerte a pokróczdarabot, mert annak többi részét nem egyszer látta a jegyző istállójában azelőtt. Azt is tudta, hogy a legény nem szívesen szolgál a jegyzőnél, mert akkor tavaszon az egyik ökörnek a lábát eltörvén, 160 K. kártérítésre köteleztetett s miután más vagyona nem volt, ezt vagyis ennek egy részét fizetéséből vonták volna le, ami által a még ki nem fizetett bérért teljesen elvesztette volna. Hogy tehát ezt elkerülhesse, megszokott. A csendőrség azonban visszakísérte.

Azt is tudta az őrmester, hogy a község háza irodahelyiségeit a legény takarítja, tehát csak ő általa kerülhetnek a levélborítékok és czimszalagok a gyújtóanyag közé.

Ez alapon indította meg a nyomozást a legény ellen s ez mint afele tapasztalatlan buntettes, már az összehalmozott bűnjelkek láttára beismerő vallomást tett. Hogy nem miad járt a jegyző házáat kísérelte meg felgyújtani, azzal indokolta, hogy az éjjeliőrök általi meglepetéstől félt, de meg azt hitte, hogy a szomszédos házaktól ugys leéghet a jegyző háza is, akinek pedig mindazonon kárt akart okozni. Többszöri sikertelen kísérelte után azonban látván, hogy reá senki sem gyanakszik, bátrabb lett s ekkor tette a gyújtóanyagot a sertésórá tetőzete alá is.

A legényt ezekután a bíróságnak átadták, hol a súlyos bűncselekményért hosszabbtartamu szabadságvesztés büntetést kapott. — Így nyerte el L. őrmester fáradozásának méltó jutalmát, egyrészt a tettes elítéltetése, másrészt a lakosság bizalmának, szeretetének és becsülésének iránta való megnyilvánulása által.

HIREK.

GYÁSZHIREK. *Eibel Árpád* főhadnagy, gyergyószentmiklósi szakaszparancsnok, augusztus hó 7-én, 38 éves korában, Budapesten meghalt. Az elhunytnak a cs. és kir. 17. számú helyőrségi kórházban felállított és a gyászoló család és rokonság koszorúinak egész özönével borított ravatalára, a többek között a m. kir. VII. számú csendőrkörület tisztikara, valamint a budapesti csendőr tisztikar is díszes koszorút helyeztek. Temetése, melyen a budapesti csendőr tisztikar Ziegler Károly ezredes, csendőrségi felügyelővel az élén jelent meg, a budapesti helyőrség tisztikarának élénk részvételével a római katolikus vallás szertartásai szerint, augusztus 10-én délután 3 órakor ment végbe, a budai farkasréti temetőben. — *Borsos Pál* őrmester, hosszufalui ideiglenes járásparancsnok, augusztus 8-án, Hosszufalun meghalt. Temetése, a bajtársak élénk részvételével, augusztus 10-én Hosszufalun, a római katolikus vallás szertartásai szerint ment végbe.

VILLÁMCSPÁS. Augusztus 8-án délelőtt 8 órakor a villám a nagybecakereki csendőrlaktanya déli és északi részébe lecsapott, a déli részen a tűzfalat ledöntötte, az északi részen pedig a kicsapó lángok az irodákban és szobákban a telefon és villanyvezetékeket elégették. Sajátságos, hogy a villám ugyanaznap délután pár perczezel 4 óra előtt a laktanyát újból érte, kárt ekkor azonban nem okozott. Emberéletben és kincstári tárgyakban kár nem esett.

VONATKISIKLÁS. Az építés alatt álló karánsebes-lútszegi vasút vonalán Jász község határában folyó hó 4-én Kornyan János jász lakos 9 éves fia dél 12 óra tájban a sín és a vezető gerenda közé pajkoságból két darab kavicsot ékelt be, a mitől egy 8 tolatott vonat első kocsija kisiklott és 8 anyagszállító kocsit a

töltés-gödörbe magával rántott. A kocsik Gömör József vonatvezetőt, Molnár Gyula és Csillag János fékezőket maguk alá temetve, agyonszúrták. A bátul haladó mozdony nem siklott ki s így a rajta lévők sérülést nem szenvedtek. Az anyagi kár — mely a 7000 koronát megbaladja — a Mandl és társa vasutépítési vállalkozó céget sújtotta. A szerencsétlenséget előidézett gyermek szülei a királyi ügyészségnek feljelentettek.

Halálosvégű ellenszegülés. Hluska János többrendbeli betöréses lopásért nyomon üldözött egyén augusztus 7-én délelőtt 11 órakor Sikes Lázár nagyszöllősi őrszolgálatban álló csendőrnek Egres község batárában titlagon ellenszegült és azt lefegyverezési szándékkal torkon ragadta. Sikes csendőr támadója ellen kardját volt kénytelen használni s e közben annak nyakütőerét elvágta. Hluska, kinél a lopott tárgyak megtaláltattak, elvételét követve még a helyszínén megbalt.

Tűz. Marostorda megyében Laposnyatelepen az őrs gazdasági épülete augusztus 4-én hajnali 3 órakor a kenyérsütő kemence áthevített falától meggyulladt és leégett. A laktanyát sikerült megmenteni. A tűz az őrsnek és az őrsparancsnoknak 285 korona kárt okozott.

Kérelem. Simon György ez. őrsvezető, rimaszombati őrszolgálat II. altiszt, kéri a vele 1904-ben Pozsonyban próbacsendőri vizsgát tett bajtársait, hogy bollandjukat vele tudassák.

KÜLÖNFÉLÉK.

Állathonosítások. Az Egyesült-Államokban ismételve tettek kísérletet Ázsia és Afrika hasznosítható állatjainak meghonosításával. A múlt század ötvenes éveiben a kormány a tevékkel próbálkozott, melyeket kivált a nyugoti államok sivatagos részén katonai és kereskedelmi célokra kívánt felbasználni. Ez a kísérlet több különböző okból sikertelen volt. Az 1882-ik évben Kaliforniában, struczmadarak meghonosítása lett megkísérelve. Ez a kísérlet több sikerrel járt, mert Kaliforniában és Arizonában, továbbá részben Texasban és Floridában a struczmadarak tenyésztése jövedelmező gazdasági ágazatot képez. Legújabbban az elefántok meghonosításának megkísérelése indult meg Texasban Vallentine mellett, mely kísérlet sikeresnek ígérkezik.

Sztrájkoló koldusok. Érdekes sztrájk volt készülöben a minap Bukarestben. A bukaresti rendőrfőnök ugyanis megtiltotta a koldusoknak, hogy a város bizonyos negyedeiben ne merjenek koldulni, mert ez ott az úri járókelőknek rendkívül alkalmatlan. A mikor a koldusok értesültek a rendőrfőnök tilalmáról, azonnal a város minden részéről összegyülekeztek — több ezerre ment a számuk! — és egybanguag elbátározták, hogy egy küldöttséget választanak, a melynek feladata lesz elmenteni a rendőrfőnökhöz és tudomására hozni, hogy ha rövid batáridőn belül nem vonja vissza a fentebbi tilalmat, mindnyájan sztrájkba fognak lépni és erővel szcer-

zik meg azt a kenyeret, a melyet az irgalmas szívű emberek eddig jószántukból nyújtottak nekik, de a melytől most hivatalosan meg akarják fosztani őket. A koldusküldöttség el is ment a rendőrfőnökhöz és mint mondják, a hatalmas urat annyira megdöbbenette fenyegető kijelentésük, hogy azonnal visszavonta a szegény koldusokra annyira sérelmes rendeletét.

Az életkor és az alkotó erő. Sok tudós állítja s nagyon elterjedt is a hit, hogy az ember erejének és alkotóképességének tetőpontján buszonötödik évtől a negyvenedikig van. Az ezt követő idő már a hanyatlás kora. Ezzel a hittel száll szembe Dorland tanár a «Century Magazine» című folyóiratban és egész sorog olyan remekművet sorol föl, a melyek alkotója keletkezésük korában nemcsak a negyvenedik, de az ötvenedik, hatvanadik életévét is rég túlbaladta. Sőt igen sok a betvenediket is. Mózes már százéves elmúlt, mikor Izrael népének az óriás törvénykönyvet adta. Így megemlíti a többek között, hogy a tudomány nagyjai közül Galilei a fizika alapelveit magában foglaló Dialogusait aggastyán-korban (hetvenkét éves korában) alkotta meg. Tizian legszebb festményei közül is nem egy soha sem született volna meg, ha a művész nincs megáldva még élete végén is csodás alkotó erővel, frissességgel. A töviskoszorús Krisztus című képét, a mely ma is megiblet bennünket nagyságával és érett művészetével, kilenczvenöt éves korában festette és kilenczvenkilenc éves volt, mikor a pestishalál kiragadta kezéből az ecsetet. Még akkor is egy művet hagyott félbe, a Pieta című képét, a melyet a maga síremlékére szánt. Tintoretto legnagyobb műve, a Paradicsom is a művész aggkorából való s Corot hetvenhét esztendőskorában még remek képeket festett. Verdi templomi kórusait hetven éves kora után írta. Erkel Ferenc betvenöt éves volt, mikor István királyt megírta. Mommsen római történelmének egy része és még a tudománynak, irodalomnak sok más nagy műve, mind hetven évesnél idősebb szerző elméjének munkája volt. A batvanások nagyjai közül meg lehet említeni Konfuciuszt, a kínai vallásalapítót és filozófust, Kolumbuszt harmadik és negyedik utazásakor, a melynek eredménye Martinique szigetének és Dél-Amerikának fölfedezése volt. Michelangelo hatvanhat éves korában fejezte be a sixtini kápolna nagy képét, Az utolsó ítélet címűt; betvenegy éves volt, a mikor a Péter-templom továbbépítésének tervét megalkotta s kilenczvennyolcz éves korában még agyában elevenen elképzelte az óriás kupolát. Longfellow legszebb költeményét, az Öregség címűt hetvenedik születésnapjára írta. Arany János hatvankét éves korában fejezte be Toldi szerelmét. Hatvan éves volt Murillo, mikor a sevillai kolostor legszebb képeit festette. Milont a kor majdnem megdermesztette, mikor Ádám és Éva szerelmét a Paradicsomban leírta.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, lényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük emélfogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek. Szolgálatlalt kapcsolatos kérdésekre csak az esetben válaszolunk, ha a kérdés általános és fontosabb jelentőséggel szolgálati ügyet érint, akkor is a felvetett és a tárgy lényegének megfelelően szövegezett kérdés előreboesítésával, hogy az adott válasz mindenki által megérthető legyen s így a felesleges kérdézősködéseknek eleje vétessék. Épp ily módon adjuk meg az általános műveltséget előmozdító válaszokat is.

S. Örsvezető. Romániából átcsempészett marhák befogásáért jutalom nem illetékes.

K. T. A lipiki gyógyfürdőbe parancsnoki minőségben kirendelt havidijas az intézetben külön szobából álló lakást és kiszolgálást, a fürdőigazgatóság részéről pedig ingyenes fürdőt kap. Az étkezésért fizetni tartozik. Bélyegét lapunk javára bevételezzük.

Kavas. A kbtv. 127. §. második bekezdése értelmében kihágást.

II. V. J. örsvtd. Nincs meghatározva; gyakorlat szerint négy középosztályt követelnek; érettségi bizonyítvánnyal bírók előnyben részesülnek.

Alföldi. 1. Igen. 2. Olvassa el Hein György számvivő tiszt-helyettesnek közlés alatt levő cikkét.

H. J. örsvezető. 1. Kérdés: Miképp értelmezendő az Illeték szabályzat 47. §. 2. b) pontba beszúrt össztávolság? Válasz: A kiindulási állomástól a rendeltetési helyig megteendő út távolsága kilométerekben tekintet nélkül arra, hogy az út előfogatall, vasuttal, gőzhajóval, vagy mind a három, avagy esetleg csak két szállító eszköz igénybevételel lett megteve. Ha az össztávolság pedig hét előfogat és nyolcz vasuti kilométer, akkor a hét kilométernyi út előfogatot tehető meg. Az Illeték-szabályzat helyesebítése azért történt, mert azelőtt a példaként felhozott esetben az előfogat neu volt illetékes. — A 2. b) pontnak az a rendelkezése, mely szerint előfogat igénybevehető: „Ott hol vasuti vagy gőzhajó összeköttetés nincsen”, nem vonatkozik a később említett távolságokra, hanem csak az előfogatigényre, miből önként következik, hogy az előfogatot csak az 1—8. pontban előirt esetekben lehet igénybe venni, megjegyezvén, hogy minden egyes pont más és más esetre vonatkozik. A leszoroló csendőr pl. akkor is igénybe veheti az előfogatot, ha a távolság csak két klm.; a szemlére induló járásörmester hét és fél klm.-re; a csendőr összpontosításkor 15 klm.-re; tehát egyik pont rendelkezése a máséik pontban foglaltakra alkalmazást nem nyerhet. 2. Az Illetékszabályzat 104. §-ában foglalt „más személyek” alatt a bírósághoz tanuként, büntetésük kiállása végott stb. elővezetendő egyőnek értetendők. Ha az elővezetés 24 órát igénybe vett, akkor a szabályszerű vezénylési pótdíj ezámitandó fel. 3. A rabkiséretli illeték (III. szab. 105. §.), a karhatalmi költségoktól (III. szab. 104. §.) élesen megkülönböztető. 4. Ha a csendőr 48 óra külszolgálat alatt 24 óra rabkiséretli szolgálatot teljesített (önbuzgalomból elfogott egyőn átadása 24 órát vett igénybe), akkor az örsvezetőnek illetékes: 1.40 + 1 korona összesen tehát 2 kor. 40 fillér vezénylési pótdíj, mely külön-külön számolandó el. 5. Ha a fogoly — vasut- vagy gőzhajóösszeköttetés nem léteben — 15 klm.-nél nagyobb távolságra kísérendő, előfogat még akkor is illetékes, ha a fogoly nem is moneteképtelen, mert ily távolságnál nem a fogolynak, hanem az azt kíséő csendőrnek van igénye az előfogatra; ha azonban a fogoly orvosilag moneteképtelenné nyilvánítatik, akkor az előfogat még 0.5 klm.-re is igénybe veendő. 6. Nem

lehet tudni; reméljük logközelebb. 7. Irja meg, milyen kedvező változára gondol. 8. Tudunkkal nincs. 9. A vasuti utazások csak szolgálatilag utazó csendőrök részére vannak általányozva; a kórházba menő beteg csendőrnek a viteldíjat fizetni kell, a monetlevél tehát e szorint záradékolandó.

J. J. A kéreztett mű — miként arról értesítést nyertünk — elfogyott, sajtó alá rendezése folyamatban van.

G. A. Nem.

T. L. dunamenti öreg zsandár. 1. 1909 január 7-én. Ha egy további évre kötelezi magát, akkor 1910 január 31-én. — 2. Hu épp akkor üresedés van, nincs kizárva.

Tarnamenti. Ha konkrét esetből kifolyólag kérdi, akkor írja meg levélben részletesen az esetet annak felomlítása mellett, vajjon nem-e oly rendezett tanácsu városról van szó, a hol a csendőrség látja el a városi szolgálatot, mert akkor e kérdés el-bírálásánál nemcsak a II. Szolgálati utasítás, hanem a város közbiztonsági szolgálatára vonatkozó különleges határozványok is figyelembe veendők. Ha mindezeket megírja, nagyon szivesen foglalkozunk az elég érdekes esettel a mindenki által megérthető válaszban adjuk meg a kért felvilágosítást.

K. cz. örsvezető. Még kell fizetni.

K. J. I. Nagyságos czimet régebben a főrendek, országzászlócsok és az ordélyi fejedelmek baeználták. Mai napjainkban a nagyságos czim a katonai VIII. és VII. rangosztályba esoroló őrnagy és alezredest, a polgári VII. és VI. díjoztályba tartozó miniszteri titkárt, osztálytanácsost, továbbá a kir. tanácsost, országgyűlési képviselőket stb. illoti meg. 2. A felszerelés napjától. 3. A mult számnokban megjelont táblázatból láthatja.

Csurogl lovaskülönítmény Zsarolást képez; egy hasonló esetre vonatkozólag hozott büntetőjogi döntvényt lapunk f. évi 28. számában olvashat.

Várakozó. 1. Nem; 2. és 3. Állami utmesteri állásokra vonatkozó pályázatok a rondoleti közlönyben és a lapunk „Pályázatok” rovatában lesznek közhírré teve épp ugy, mint az utbiztos állásokra vonatkozó hirdetemények. (Folyó évi 5., 17., 22., 24. stb. számú lapunk.) A mellékkiltemények, melyek minden egyes állomás után más-más kiszabatban vannak megállapítva, a pályázatban mindig részletezo vannak. 4—5. Igen. 6. Az utmestereket Horvát-Szlavon- és Dalmátorezágok területére a m. kir. keresekelelmi miniszter, Bosznia és Hercegovina területére a bosznia-hercegovinai országos kormány nevezi ki. 7. Nem, sehol sincs előírva. 8. „Tiltott” hazárd játékot a tokepályán játszani nem lehet, mert a kuglizás nem tartozik a hazárdjátékok közé; a hazárdirozás azonban nincs kizárva, de nem büntetendő. 9. Nem képez kihágást. 10. Megmaradnak.

Animai örs. Házi fajnyulak tenyésztése céljából egy bélyegmentes és a m. kir. földmivelésügyi miniszterhez czimzett folyamodvány szolgálati uton előterjesztendő. A kérvényben felemlítendő, hogy az örs a nyultenyésztésre a köznép figyelmét önlítja felhívni. A miniszterium kiutal egész díjtalanul egy hímő és két nőstőnyből álló családot a szükséges ketroczezel egyőtt. Legközelebb bővöbben fogunk a kérdéssel foglalkozni.

G. J. Nincs kizárva, de legjobb, ha kérvényét szolgálati uton terjeszti elő, mert akkor kérvénye mindazokkal az okmányokkal hivatalból lesz felszerelve, a melyekből az üzletvezetőség rögtön tájékozódhatik a fölől, vajjon érdemes-e a felvételre vagy sem?

Csendőrörs Dellnyest, Képesít.

K. csendőr. Flóbert-fegyver tartásához hatósággi engedély nem szükséges, tudunkkal nincs rendolet, a mely fegyveradó alá vonná öket, mert ezek rendszerint csak ezöllövésztetre használhattnak a mint ilyenek a fegyveradóról szóló 1883. évi XXIII. tet. 5. §. a) pontja értelmében fegyveradómentesek. Ha azonban valaki a Flóbert-fegyvert vadászatra használná, akkor az fegyveradó alá esik s így az azzal idegen vadászterületen való vadászása kihágást képez.

HIVATALOS RÉSZ.

Őrsök lovasítása.

A m. kir. belügyminister urnak folyó évi 79580/V-b. számú rendelete folytán a VIII. számú csendőrkerület területén a nagybajomi gyalogőrs július 18-án, a tetéleni gyalogőrs július 19-én, a nagyszalontai és sarkadi gyalogőrsök július 20-án, a nyírbélteki és nyírbaktai gyalogőrsök július 23-án, a berettyóújfalui gyalogőrs pedig a múlt hó 25-én lovasították s mint olyanok, működésüket a jelzett napokon megkezdték.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások.

O császári és apostoli királyi Felsője folyó évi augusztus hó 12-én Bad-Ischlben kelt legfelsőbb elhatározásával kitűnő szolgálataik elismeréséül legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a Ferencz József-rend tiszti keresztjét:

tolcsvai Nagy Gábor ezredesnek, a m. kir. VIII. sz. csendőrkerület parancsnokának;

a Ferencz József-rend lovagkeresztjét:

Olah Ödön alezredesnek, a m. kir. belügyministerium csendőrségi osztálya vezetőjének,

Körmér Károly őrnagynak, a m. kir. honvédelmi ministerium csendőrségi osztálya vezetőjének,

Lovincic Sándor őrnagynak, a m. kir. horvát-szlavon csendőrparancsnokság másodtörzstisztségének,

Várady Ede őrnagynak, a m. kir. VII. sz. csendőrkerület parancsnokhelyettesének,

Schwarz János magyar kir. horvát-szlavon csendőrparancsnokságbeli százados, eszéki szárnyparancsnoknak,

Begic Miklós ugyanazon parancsnokságbeli százados petrinjai szárnyparancsnoknak,

nemeszeghi Nemeszeghy László számtanácsosnak, a csendőrségi felszerelési anyagraktár főnökének és

Stolzenberg János, a m. kir. belügyministerium csendőrségi osztályába beosztott számtanácsosnak;

a katonai érdemkeresztet:

Nyisztor Sándor, a m. kir. honvédelmi ministerium csendőrségi osztályába beosztott századosnak; továbbá

legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy kitűnő szolgálataik elismeréséül a legfelsőbb meglegedés kifejezése tittul adassék:

Bárá Gyula, a m. kir. IV. számú csendőrkerületnél a másodtörzstiszti teendőivel megbízott századosnak,

Florschütz Nándor m. kir. horvát-szlavon parancsnokságbeli százados, zágrábi szárnyparancsnoknak,

Szif Géza m. kir. III. számú csendőrkerületbeli százados budapesti szárnyparancsnoknak,

Ambrózy Gyula m. kir. II. számú csendőrkerületbeli százados orsovai szárnyparancsnoknak és

Simon Balázs m. kir. I. számú csendőrkerületbeli főhadnagy segédtisztnak; továbbá

legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

az many érdemkeresztet

Schwarzkopf Ferencz, a m. kir. I. honvéd huszárezredtől a m. kir. III. számú csendőrkerületbe beosztott állatorvosnak,

a koronás ezüst érdemkeresztet:

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:

Beder József,

Ágatha Albert.

Kádár János,

Kari Károly,

Törössi György.

Ambrus József járásörmestereknek és

Schwarz Mózes törzsörmestereknek;

a m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

Hambach Ernő,

Rusz Lipót,

Diósi Vazul,

Bratean Ferencz,

Pap Miklós,

Papp Lehel,

Tárnás András,

Tánczos Lajos járásörmestereknek,

Winter Antal és

Jaroch Vilmos törzsörmestereknek és

Palkó Sándor örmestereknek;

a m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Simon Márton,

Fazekas Ferencz,

Vankó Lajos,

Magyar János,

Daróczy Endre és

Zinyay Gyula járásörmestereknek;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Balogh József járásörmestereknek és

Szabó Sándor örmestereknek;

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:

Borskor János,

Rachel Pál,

Erdősi Ferencz,

Varga Dániel,

Grigely Antal,

Albert János,

Pachmayer Róbert,

Bózsing József,

Ludányi József,

Táborszky István,

Jankó Károly,

Juhász András és

Paulik János járásörmestereknek,

Chytil István törzsörmestereknek és

Rosenthal Ignác örmestereknek;

a m. kir. VI. sz. csendőrkertület állományában:

Halász Mihály,

Szekér József,

Németh István,

Bognár Jakab,

Auguszt Sándor,

Agoston József,

Kényelmes
havi részletfizetésre

hegedűk, grammofonok, fuvolák, czimbalmok

Umműködő, forgatható hangszerek. Dús választék!
Elszökény kiszolgálás, nélfanyos lizlet olvek.

Képes hangszer-árjegyzék ingyen és hérmentve.

ELÉK ÉS TÁRSA
BUDAPEST,
Károly-korút 10. sz.

Máthé Elek,
Szabó János I.,
Farkas József I.,
Mohácsi Ferencz,
Preisz János,
Nieszl István,
Németh Imre,
Vincze József,
Harsányi Gergely,
Szautner János,
Tahács Antal és
Németh István I. járásörmestereknek,
Borsányi István törzsörmestereknek,
Spisák András és
Grubics János örmestereknek és
Murányi Ignác cz. örmestereknek;

a m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:

Biró Mihály,
Hlyés János,
Csibi (Dombi) Tamás,
Nagy József és
Adorján János járásörmestereknek;

a m. kir. VIII. sz. csendőrkerület állományában:

Ács Géza,
Boros Kálmán,
Bullács József,
Fényes Bertalan,
Kósa Imre,
Schwarcz Mátyás,
Szigeti József,
Sciác Ferencz,
Milván Mihály és
Bodor István járásörmestereknek;

a m. kir. horvát-szlavon csendőrparancsnokság állományában:

Belobrajčić Pal,
Kralj János,
Racic Tamás,
Radošević János II.,
Radmanović István,
Šeketa János,
Zajganic Miklós,
Javor Tamás,
Peterlic Pál és
Bukovac József örmestereknek,
Stakić Rade,
Knežević Emilian,
Dolenac Péter és
Sautek György cz. örmestereknek; végül

az ezüst érdemkeresztet:

Marosi György I. számú csendőrkerületbeli örsvezetőnek,
Arlov Pál m. kir. horvát-szlavon csendőrparancsnokságbeli cz. örsvezető másod altisztnek és
Gusić Stanko ugyanazon parancsnokságbeli csendőr cz. örsvezetőnek.

Ő császári és apostoli királyi Felsője folyó évi július hó 17-én Bad-Ischlben kelt legfelsőbb elhatározásával:

Krajnyák Ferencz, m. kir. IV. számú csendőrkerületbeli cz. örmestereknek egy gyermeknek a tűzhaláltól saját élete veszélyeztetésével történt megmentéseért a koronás ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. honvédelmi minister úr által:
Schwider Gáspár III. számú csendőrkerületbeli járásörmester, a közbiztonsági szolgálatban hosszabb időn át kifejtett buzgó és eredményes működéseért.

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:
Soós Mátyás cz. örsvezető, mert a közbiztonsági szolgálatban hosszabb időn át kiváló szorgalommal és szakértelemmel működött, mi által számos kisebb-nagyobb bűncselekmény elkövetőjét az igazságszolgáltatás kezébe juttatta.

Kozák János örsvezető czimz. örmester, mert hosszabb időn át folytatott lopás, rablás és orgazdaság tetteseit nehéz körülmények között teljesített, kiválóan buzgó és szakértelemmel párosult hosszabb nyomozás során egy veszélyes kóborczigány karaván tagjaiban kiderítette, a tetteseket elfogva az igazságszolgáltatás kezébe juttatta s ekként a környéket megtisztította s a bűnjelkeket biztosította.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:
Marlon Sándor, Singer András, Dobor Pál csendőr cz. örsvezetők, Sz. Szabó Gergely, Farkas János és Kővári Mihály csendőrök, mert egy hosszabb időn át folytatott lopás, rablás és orgazdaság tetteseinek nehéz körülmények között teljesített kiválóan buzgó és szakértelemmel párosult hosszabb nyomozás során történt kiderítésénél, a tettesek elfogásánál és a bűnjelke biztosításánál hathatósan közreműködtek.

Kinevezettek:

1908. évi augusztus 1-ével:

Csendőr járásörmesterekké:

Raffai Ferencz örmester (1. rangsz.), Kupas Márton örmester (2. rangsz.) a III., Tóth István örmester (3. rangsz.) a IV., Dullay Sándor örmester (4. rangsz.) az I., Sztreszeniczki László örmester (5. rangsz.), Zalatvári István örmester (6. rangsz.) a IV., Steinur Pál örmester (7. rangsz.) a VI., Moór Mihály örmester (8. rangsz.) az I., Rudolf Rikárd Ottó örmester (9. rangszám), László János örmester (10. rangsz.) a IV., Galfi Illés örmester (11. rangsz.) a III., Kacsó József örmester (12. rangsz.) a VII., Deák Ignác örmester (13. rangsz.) a III., Varga Gusztáv örmester (14. rangsz.), Sánta József örmester (15. rangsz.) a II., Melzer Károly örmester (16. rangsz.) a VIII., Magasi Antal örmester (17. rangsz.), Bársony József örmester (18. rangsz.) a IV., Szilár József örmester (19. rangsz.) a VI., Albert István örmester (20. rangsz.), Baricza Mátyás örmester (21. rangsz.), Nagy Sándor örmester (22. rangsz.) az I., Tóth Ferencz örmester (23. rangsz.) a VIII., Thurzó Vilmos örmester (24. rangsz.) a VI. és Fodor Fülöp örmester (25. rangsz.) a IV. számú csendőrkerület állományában.

Előléptettek:

1908. augusztus hó 1-ével:

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
kossuthi és udvardi Kossuth Kálmán és Martin Imre

hadapród-csendőr cz. őrmesterek, *hadapród-örvezető*
 cz. őrmesterekké, továbbá
 a m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:
Tóth Ferencz őrsvezető, *örvezető* címzetes őr-
 mesterré.

Katonai szolgálati jel.

A legénységi I. osztályu katonai szolgálati jellel el-
 láttattak:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Gyurik Lajos cz. őrmester 1908. jul. 21-ével,
 a m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:
Babos János cz. őrmester 1908. jul. 18-ával.

A legénységi II. osztályu katonai szolgálati jellel el-
 láttattak:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Szenta János őrsvezető 1908. jul. 22-ével, végül
 a m. kir. VI. sz. csendőrkerület állományában:
Hideg Antal cz. őrmester 1908. aug. 6-ával.

Lovaglási jutalomdíj.

A m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:
Németh Sámuel és *Deák István* cz. őrsvezetők, *Tóth*
József csendőr cz. őrsvezető és *Peugő* csendőr egyen-
 ként 3—3, *Hambach Ernő* járásőrmester, *Bosnyák*
László őrsvezető, *Bauer Ármin* és *Dénes József* csend-
 őr cz. őrsvezetők egyenként 1—1 drb tizkoronás arany,
 továbbá

a m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:
Kovács Boldizsár cz. őrsvezető 3 darab tiz koronás
 arany, végül

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Gál Ignác járásőrmester, *Bartos Márton* és *Németh*
József őrsvezetők, egyenként 3—3 drb tiz koronás
 arany lovaglási jutalomdíjban részesítették.

PÁLYÁZATOK.

Több iskolaszolgái állás több vidéki állami polgári iskolánál,
 felsőbb leányiskolánál és felső kereskedelmi iskolánál. Fizetés
 pótlékkal 600 kor. Természethi lakás. Magyar nyelv szóban és
 írásban. Kérvények a m. kir. vallás- és közoktatásügyministe-
 riumhoz 1908. évi szept. hó 20-ig.

Két lovasrendőr őrmesteri állás Zombor város törvényható-
 ságánál. Fizetés 840 korona. Lakpénz 100 korona. Lőtartási
 átalány 240 korona. Természethi ruházat. Csizmapénz 40 kor.
 Magyar nyelv szóban és írásban. Szerb vagy bunyevác nyelv.
 Három havi próbaszolgálat. Zombor sz. kir. város polgármeste-
 réhez címzett kérvények a város rendőrkapitányához 1908. szept.
 13-ig. Személyes jelentkezés szept. 13-án délelőtt a város rendőrk-
 apitányánál.

Egy hivatalozgái állás a tábi kir. járásbírósnágnál. Fizetés
 600 korona. Lakpénz 160 korona. Ruhailletmény 100 korona.
 Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a kaposvári kir. tör-
 vényezék elnökéhez 1908. évi szept. 6-ig.

Egy tiszti őrnöki állás a váci kir. orsz. feyintézetnél. Fize-
 tés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Magyar nyelv
 szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Érettségi vagy
 államszámvetési vizsga, gyakorlati jártasság előnyt nyújt. Az
 igazságügyminiszterhez címzett kérvények a váci kir. országos
 feyintézet igazgatójához 1908. évi aug. 24-ig.

Egy őrnöki állás Bereg vármegye tiszaháti járásánál, eset-
 leg máshol. Fizetés 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Négy kö-
 zépiskolai osztály. Hat havi próbaszolgálat. Bereg vármegye fő-
 ispánjához címzett kérvények Bereg vármegye állapánjához
 1908. évi szept. hó 10-ig.

Egy őrnöki állás a mezőcsáti kir. járásbírósnágnál. Fizetés pótlé-
 kkal 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Magyar nyelv szóban
 és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kér-
 vények a miskolci kir. törvényezék elnökéhez 1908. évi szept.
 hó 5-ig.

Egy őrnöki állás a németbogaáni kir. járásbírósnágnál. Fizetés
 pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 300 kor. Magyar nyelv szóban
 és írásban. Aomán nyelv ismerete. Négy középiskolai osztály.
 Telekkönyvi vizsga. Kérvények a lagosi kir. törvényezék elnöké-
 hez 1908. évi szept. hó 19-ig.

Egy őrnöki állás a kunszentmártoni kir. járásbírósnágnál. Fize-
 tés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Magyar nyelv
 szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga.
 Hat havi próbaszolgálat igazolási. Kérvények a szolnoki kir.
 törvényezék elnökéhez 1908. évi szept. hó 5-ig.

Két őrnöki állás Baranya vármegye törvényhatóságánál. Kezdő
 fizetés 1400 korona. Szabályszerű lakpénz Négy középiskolai
 osztály. Kérvények Baranya vármegye alispánjához 1906. aug.
 31-ig.

Egy hivatalozgái állás a verseczi kir. járásbírósnágnál. Fize-
 tés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Ruhai-
 letmény 100 korona vagy természetbeni ruházat. Magyar nyelv
 és írásban. Német román és szerb nyelvismeret. Kér-
 vények a tehertemplomi kir. törvényezék elnökéhez 1908. évi
 szept. hó 3-ig.

Egy hivatalozgái állás a székelyudvarhelyi pénzügyigaz-
 gatósnágnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz 180 korona.
 Ruhailletmény 60 korona. Magyar nyelv szóban és írásban.
 Kérvények a székelyudvarhelyi pénzügyigazgatóságához 1908. évi
 szeptember hó 2-ig.

Egy hivatalozgái állás a magyaróvári gazdasági akadémiánál.
 Fizetés 600 korona és pótlék. Lakpénz 180 korona. Ruhailletmény
 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Egy évi próbaszol-
 gálat. Kérvények a magyaróvári gazdasági akadémia igazgató-
 ságához 1908. évi augusztus hó 30-ig.

Több hivatalozgái állás a m. kir. pénzügyminisiteriumban.
 Fizetés pótlékkal 700 korona. Lakpénz pótlékkal 300 korona.
 Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban.
 Ezen állásoknak áthelyezés útján való betöltése esetén az alá-
 rendelt hatóságoknál és pedig Budapesten ugyanazon javadal-
 mazással. Vidéken: Fizetés pótlékkal 600 korona. Rendszeresített
 lakpénz. Ruhailletmény 60 korona. Magyar nyelv szóban és
 írásban. Kérvények szolgálati uton a m. kir. pénzügyministe-
 riumhoz 1908. évi augusztus hó 31-ig.

Egy hivatalozgái állás a gyulafehérvári kir. törvényezéknél.
 Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona.
 Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban.
 Kérvények a gyulafehérvári kir. törvényezék elnökéhez 1908. évi
 augusztus hó 30-ig.

Egy hivatalozgái állás a komáromi kir. törvényezéknél.
 Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 200 korona.
 természetbeni lakás. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv
 szóban és írásban. — Kérvények a komáromi kir. törvényezék
 elnökéhez 1908. évi szept. hó 6-ig.

Egy hivatalozgái állás a fumei adóhivatalnál. Fizetés pótlé-
 kkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 260 korona. Ruhaillet-
 mény 60 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Lehetőse-
 olasz nyelvismeret. Kérvények a fumei pénzügyigazgatóságához
 1908. szept. hó 30-ig.

Öt hivatalozgái állás a m. kir. postatakarékpénztárnál Buda-
 pesten. Fizetés pótlékkal 700 korona. Lakpénz pótlékkal 300
 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. A számadásban való
 jártasság. Egy évi próbaszolgálat. Kérvények a m. kir. posta-
 takarékpénztárhoz Budapesten 1908. évi augusztus hó 31-ig.

Egy irodatiszti állás a dévai m. kir. pénzügyigazgatóságnál.
 Fizetés pótlékkal 1400 korona. Megfelelő lakpénz. Magyar nyelv
 szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Kérvények a dévai
 m. kir. pénzügyigazgatóságához 1908. évi szeptember hó 18-ig.
 A kérvényben kitéendő, hogy a pályázó csak ezen vagy pedig
 esetleg áthelyezés esetén bárhol megüresedő irodatiszti állásra
 is öhajjt kinevezettni.

Egy irodatiszti, esetleg egy irodakezelési gyakornoki állás
 az aradi pénzügyigazgatóságnál. Javadalmazás az irodatiszti
 állásra néve: Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona.
 A gyakornoki állásra néve 600 korona segélydíj. Magyar nyelv
 szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Egy éven belül az
 előirt utasításokkal és szabályrendeletekből vizsga. Kérvények az
 aradi pénzügyigazgatóságához 1908. évi augusztus hó 31-ig.